Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

Respo ullo. ē de tinuatio ne.

illa p̄ non constare ex deo ⁊ homine: ad q̄ ⁊ illi dicit. illa p̄m ñ ita constare ex deo et homine. quasi totum ex partib̄. Ita enim partes alicui totius iuenimur. ut ex illis quod non erat constituatur. Non aut sic humana & diuina natura in xpo ununtur.

Alia solo.

Inexplicabilis ē istius unionis q̄ non est partium rō. quadā tñ noīe dei. ibi psonam signari putant. q̄a de tribus agebat psonis. quarum nullam tinitatis ēē partem dicebat. sicut pars isti p̄. ñ ē ds. qd si de psona intelligitur. manifestū ē. q̄a p̄ ñē pars p̄. Posita ē diligent sententia secta. ⁊ ei explanatio cui innullo t̄ tinodico obuiant. auctoritates. interia sententia inducte. q̄ ia osideranda ē. Interia sententia que

Sit premissa ꝓpositionū intelligenda.

In hac q̄ sententia sic ds dr fēs ho. q̄ homine accep. ⁊ sic dr ēē ho. quia homine hr. t̄ q̄ ē hns homine. & ho fēs ds. q̄ assūpt adō. ⁊ ho ēē ds q̄ hns homine ē ds. Cū q̄ dr. ds ē ho. t̄ habitus p̄dicatur. t̄ p̄. s. humana. ⁊ q̄ p̄ humanata p̄dicetur. cassiodorus ostendē uidr dicēs. fēs ē ut ita dixerim humanat ds. q̄ ⁊ in assumptione carnis ds ēē non desit. qd tñ uarie accipi p̄. ut dicat ds fēs humanat. ut x̄ ds fēs humanat. utq; enī sane dici p̄. Cū q̄ dr fēs ē. ds homo. multiplex. s. istos fit intelligentia. i. ñm humanam accepisse. ut humanatū ūbū ēē incepisse intelligatur. Nec tñ si incepit ēē humanatū uerbum. rō sequit. qd incepit ēē uerbū. ñ si ds fēs ē humanatū ūbū. sequit q̄ fēs sit ūbum. sic de aliq dr. ho die iste cepit ēē bon. ho. t̄ fēs ē bon homo. ñ tñ hodie cep ēē ho. t̄ fēs ē homo. Iuo sensu dr. s. istos. ē p̄destinat.

Secdm istos dr. x̄. s. qd homo p̄destinatus ēē filī dei. quia ē p̄destinatum ante ab etno. ⁊ intp̄r collatum ei p̄ grām i ipe ens ho. fit filī dei. h. u. non semp hunt. s. intp̄r p̄ grām accep. q. uidr a. notasse inl. ad pspū. ⁊ ylarem dicēs. Predestinat ē ihc. vt qui futurus erat secdm carnē filius dauid. eēt innuitate filī dei. Hū ⁊ cū dr xpe minor pat. secdm qd ho. s. habitum hoc intelligt dictū. i. in qn tum fit homine s unitū. vñ aug in p̄mo l. d. t. Ds filī dō pat. ñ ē eqt. habitu minor. In forma. u. seruu minor ē patre. in forma dei eqt est pat. Et q̄ s. habitum accipienda ē in carnationis tō. rō dīn humanatum. ñ hoiem dificatum. dici tūt. vñ iohs. Ut homine dificatū dnis. s. dīn homine fēm. Quod non debet dici homo dominus.

Aug. Auctoritate ofirmat exponē.

Aug. Qr ñ dr. ho dificat.

Damase.

Et licet dicat ho ds. non tñ ꝓprie dr homo dnicus. Vñ aug in l. retract. Non uideo utq; recte dicat. ho dnic. qui ē mediator dei ⁊ hominū. xpc ihc. Cum sit utq; dns. ⁊ b quid ū dicēm apud quosdam legi tractatores catholicos. s. ubicunq; b dixi. dixisse me nollem. Postea quippe uidi non esse dicendum. q̄nius nonnulla possit rōne defendi. s. istos dr. ⁊ p̄ filiū in duab ⁊ ex duab existere naturis. s. ad herentia. ⁊ euenientia. altā. u. in herent a. altera in est. Quod p̄dicta ñ sufficiunt ad agnoscenda hanc qstionem.

Satis diligenter uixta Ionem. diuisor sententias suppositam sine assertione. ⁊ p̄iudicio tractanda questionē. Ueruntñ nolo iure tanta. tamq; ad dinoscendū difficili putare lectorē. istā s nīam debere sufficere disputationē. s. legat ē